

חנוכה תשע"ב

עלון פנימי ע"ב/7 כ"ז בכסלו תשע"ב 22 בדצמבר 2011 givaton@ghm.org.il

נשבת שלום!

על סדר היום

מחסום בכביש עוקף חוגלה – המחסום בכביש עוקף הקיבוץ בקטע בינינו לבין כפר חוגלה הוקם על-פי החלטת ועדת תכנון, לאחר פגישה עם תושבי השכונה הגובלת בכביש, אשר סבלו ממפגעים ומאבק. מטרה האבק גדל השנה עוד יותר, כיוון שהגבלות איכות הסביבה מנעו מאיתנו לפזר מי מלח על הדרך (פעולה שמצמצמת מאוד את כמות האבק) כבשנים עברו. כאן המקום להדגיש כי תושבי השכונה הסמוכה לדרך לא ביקשו לסגור אותה, אלא ביקשו שנטפל במפגע האבק ובבטיחות, בדרך זו הנמצאת במצב תחזוקתי רע מאוד. לאור פניות רבות מאוד שהגיעו אלינו מחברים ותושבים שנפגעים כתוצאה מהצבת המחסום, תדון ועדת תכנון בשנית בנושא, במטרה למצוא פתרון אשר יספק את כל הצדדים.

הנהלת הקהילה

ישיבת הנהלה 6 בדצמבר 2011

משתתפים אורנה חיים, רוני פטרקובסקי, אסתי מנור, נילי קפלן, ראובן ליכטנר, אלדד מגל, שאול אתר, אורי אריאלי, יניב בן צבי, בתי אתר, אוסנת גורן
הנהלה כלכלית: אלון שפיצר, ישי רודניק, איתן קרסנטי, אלון אלתר, מיכאל ויזל, צבי מנבר

1. פתיחת חשבון בנק לוועד המקומי

הוחלט:

1. לפתוח חשבון בנק לוועד המקומי של קיבוץ גבעת חיים מאוחד.
2. מורשי החתימה לחשבון הבנק יהיו:
  - א. אורנה חיים – יו"ר הוועד המקומי.
  - ב. אלדד מגל – חבר הוועד המקומי.
  - ג. ישי רודניק – גזבר הוועד המקומי (במידה וניתן להכלילו).

2. עדכון מורשי החתימה של הקיבוץ

הוחלט:

1. אושרה החלפתו של דוד עין דר ברשימת מורשי החתימה באורנה חיים.
2. הרשימה המעודכנת תוצג לחברי ההנהלה.

3. חידוש פוליסת הביטוח הסיעודי

הוחלט:

1. לחדש את פוליסת הביטוח הסיעודי עד חודש מאי 2012 לפחות.
2. תוספת העלות כתוצאה מייקור הפוליסה תבוא מהעלאת מס הקהילה בתקציב 2012 (תוספת של כ- 70 ₪ לחבר).

4. חתימת חוזה הבנייה עם אמפא מליבו

הוחלט: לאשר את חתימת החוזה ההתקשרות עם חברת אמפא/מליבו בכפוף לייעוץ משפטי המאפשר את החתימה לאור החתמת 62 חברים על מכתב המבקש לדחות החתימה עד לאישור האסיפה.

5. הוחלפו דעות בדבר החיוניות של גיבוי לבעלי תפקידים ולחברי הנהלות, להחלטות שמתקבלות על ידי ההנהלות וכן לגבי המידע המועבר מחברי ההנהלות לציבור.

ישיבת הנהלה 13 בדצמבר 2011

משתתפים אורנה חיים, רונו פטרקובסקי, אסתי מנור, נילי קפלן, ראובן ליכטנר, אלדד מגל, שאול אתר, אורי אריאלי, יניב בן צבי, בתיה אתר, אוסנת גורן
הנהלה כלכלית: אלון שפיצר, ישי רודניק, איתן קרסנטי, אלון אלטר, מיכאל ויזל, צבי מנבר

1. אירועי חג השמונים – בהשתתפות חגית יוסיפון, ענבר בן אבו (רכזות תרבות), עלית כץ ועמית ארבל.

הוחלט: לרכז את כל ההצעות אשר עלו לפעילויות לשנת השמונים של הקיבוץ ולהציגן לפני הנהלת הקהילה, על מנת לקבוע מסגרת תקציבית.

2. הצעה לשדרוג סכנת הכדורסל – מוזמן יהודה גלר **הוחלט:** לבקש מיהודה לבדוק את הנושא ולהביא הצעה מפורטת.

3. מתן מימון ביניים לרידוד בריכת השחייה.
הוחלט: לאשר מתן מימון ביניים של 500,000 ₪ לרידוד הבריכה, בכפוף לחתימת חוזה ההתקשרות עם אמפא מליבו.

בהקשר לאירועי חג השמונים – התקיימו מספר מפגשים של קבוצת חברים ובנים אשר הביעו עניין בגיבוש לוח פעילויות לציון שנת השמונים לעלייתה של גבעת חיים על הקרקע. הרעיונות העיקריים אשר הועלו הם:

1. פרויקט "ארכיון חיי" – בחירת כעשרים אתרים ומבנים עם ערך היסטורי בגבעת חיים והעמדת שלט במקום עם תמונה מהעבר והסבר על ההיסטוריה של המקום/מבנה.
2. מופע חג השמונים והתהליך כפי שהוצג להנהלת הקהילה.
3. מרוץ גח"מ – יום שבת בבוקר מרוץ עם מסלולים לילדים, נוער, מבוגרים, סניורים, והליכה עממית – לאחר המרוץ הפנינג קיבוצי ותחרות הכנת חמין.
4. טיול משפחות כלל קיבוצי.
5. הקמת פרק הראשונים, לזכר מייסדי הקיבוץ, בסמוך למגדל המים, שלוב של בריכת נוי וסלעים עליהם חקוקים שמות מייסדי הקיבוץ.
6. שיפוץ המועדון לחבר + החלפת ריהוט + פתיחת המקום כבית קפה לפעילות שוטפת
7. הקמת פרק חיצוני ובו מכשירי כושר לכל המשפחה.
8. שיפוץ סכנת הכדורסל, סגירתה, הקמת אזור הנצחה לזכר ספורטאי העבר בקיבוץ וקיום טורניר שנתי לזכרם באולם.

אני מבקש לנצל הזדמנות זו ולבקש מחברים אשר יש להם הצעות נוספות להעלותם בפני הנהלת הקהילה (אפשר להביא את ההצעות למזכירות או לרכזות התרבות).

אלדד מגל

ישיבה מס' 15 15 בנובמבר 2011

ישי רודניק, אלון אלטר, אלדד מגל, צבי מנבר, תמר מגל,
איתן קרסנטי, מיכאל ויזל, אורנה חיים, אלון שפיצר

אלדד גיל

אלון שפיצר

משתתפים

חסרים

יו"ר הישיבה

- חלוקת הרווח מבוצעת עפ"י
ההסכמים בין השותפים.

3. דו"ח מפעילות גבעות החורש –
בהשתתפות אוהד נתן ויורם גור.

- נסקרה הפעילות מהקמת האגודה
והמהלך של הנטיעות החדשות.

- הושקעו מהקמת האגודה כ-5.5 משי"ח
בנטיעות חדשות וכ-2 משי"ח השקעות
בשדרוג ההשקיה והציוד.

- הוצגה תחזית להתפתחות הענף לאורך
השנים וגידול הרווח.

- יתקיים דיון על העברת הרווחים
האפשרית מהאגודה לקיבוץ.

1. אישור פרוטוקול הנהלה כלכלית מס'
14 מה-13.11.11

אושר הפרוטוקול הנ"ל

2. דו"ח מפעילות גת – בהשתתפות מנכ"ל
גת אפריים רנרט

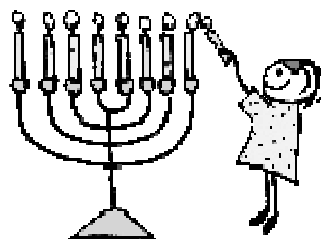
- נסקרה פעילות גת – התוצאות
הכספיות לשנת 2010 השתפרו ביחס
ל-2009.

- שנת 2011, שלושה רבעונים שיפור
משמעותי בהיקף המכירות וברווח.

- התזרים לשנת 2012 מתייחס למגמות
הכלכליות בעולם.

- צפי לירידה בכמות הפרי לתעשייה.

רשם אלון שפיצר

ישיבת מנהלת החינוך 2 בנובמבר 2011

נוכחים: ורד, שגיא, אורי, גילת, סמדר וטל.
חסרים: שגית, יהודית, אורית ומיכל.
מנהלת הישיבה: ורד גנור

1. מידע מהנעשה בשטח – טל וסמדר נתנו דיווח על המתרחש בשתי המערכות. סמדר הציגה קושי במרכזון הבוגר. הוחלט שיוקדש לכך זמן בפגישה הבאה. שער ביה"ס – ורד הציגה את הדרישה של המועצה שגבעת חיים וחוגלה ייקחו חלק במימון עלות שומר חמוש בעקבות דרישה של אבטחת מוסדות החינוך שהשער יהיה פתוח רק כאשר נמצא שם שומר חמוש שעבר הכשרה מתאימה. התקיימה פגישה במועצה בה הוחלט כי גבעת חיים תשתתף בעלויות שומר חמוש. המשך דיווח על נושא בפגישה הבאה.
2. תקציב 2011-2012 – הוצגו טבלאות התקציב לאישור מנהלת החינוך.
3. תנועת הנוער – סמדר הציגה את עלויות תנועת הנוער לשנה הקרובה עקב צמיחה יפה בפעילות. הוצע כי כל משפחה (על כל ילד) תשלם 60 ₪ לחודש על פעילות תנועת הנוער. ילדים אשר נמצאים במרכזון ישלמו 30 ₪ ואת כל הפרש העלויות יגבו דרך המיסים המוניציפאליים.

הנושאים לפגישה הבאה:

1. הצגת תוכנית הבראה למרכזון הבוגר.
2. בחינת שעות פתיחה וסגירה של הגנים והמרכזונים.

ישיבת מנהלת החינוך 29 בנובמבר 2011

נוכחים: גילת גור, אורי בדר, אורית משי, מיכל לוז עוזרד,
שגית לוסטיג, סמדר אריאלי, טל שחם יציב
חסר: שגיא רז
מוזמנת: אילת גורן
מנהלת הישיבה: ורד גנור

1. עדכון לגבי מהלכים לשיפור העבודה במרכזון הבוגר.
2. דיון לגבי שעות סגירת בתי הילדים. בדיון הוצגו היתרונות והחסרונות של הארכת יום הפעילות ל-30:16 מבית התינוקות ועד כיתה ו'.
הוחלט:
  - א. לא להאריך באופן גורף את כל הבתים עד השעה 30:16, משיקולים פסיכו-פדגוגיים וכלכליים שהוצגו ע"י הצוות המקצועי.
  - ב. ניתן אישור לסמדר ולצוות המרכזון הבוגר לבחון את סיום שעות הפעילות כיחידה עצמאית ובהתאם לצורכי הגיל.
  - ג. בגיל הרך יועבר בחודש הקרוב סקר הבוחן הצעה חלופית להארכת שעות הפעילות בבתי הילדים, בתשלום נוסף, עד השעה 17:00.

תמר ואורי

עמי בארי עין החורש

בין מודעות האבל הרבות, אשר התפרסמו בעיתונות למחרת אירוע המצור על גבעת חיים, משכה את עיני מודעה אחת קטנה, צנועה, ועליה כתוב: "לתמר ולקיבוץ להבות, אנו באבלכם על אורי. חזקו ואימצו מם ואדולף גן השומרון".

66 שנים חלפו מאז אותו יום שני – 26.11.1945 – שבו פתחו הבריטים באש מקלעים על כמה מאות צועדים, שיצאו מהגדר של עין החורש ופניהם לכיוון גבעת חיים הנצורה. באותו מצעד נהרגו שבעה אזרחים, ביניהם אורי.

מספר כזה של קורבנות אזרחיים היה מזעזע בכל קנה מידה, וההלם שאחז ביישוב היה עצום. הלוויות שנערכו לקורבנות היו רבות משתתפים וכואבות. כשעברו הארונונות בדרכם האחרונה, הוגפו ברחבי הארץ העברית הקטנה חלונות הראווה, המלאכה שבתה וכל היישוב עמד דקת דומייה, שהפכה עם השנים לסמל זיכרון לאומי.

עשרות עצרות, נאומים, גילויי דעת, מודעות השתתפות בצער, ובין כולם זאת הקטנה, האינטימית, המוצנעת כמעט: "לתמר ולקיבוץ להבות, אנו באבלכם..."

מי היו תמר ואורי? מה הקשר שבין שניהם? ולמה התפרסמה מודעה כזאת בין גינויים פוליטיים מכל קצות הקשת ונאומי הספד בראש חוצות?

על אורי ידענו מילדות, שהוא הגיע למצעד עם מתנדבים מעין שמר, והיה חבר קיבוץ "להבות", לימים להבות הבשן. אבל מי זו תמר ומה סיפורם המשותף? הסוד הזה נחשף בפניי רק לפני שנים ספורות, כאשר בסיור במקום לחשה לי בת קיבוצי, סמדר רביד: "אתה יודע שבצלאל, בעלי, נקרא על שם אחיו של אורי – בצלאל. אתה יודע שלאורי היה אח?"

ודאי שידעתי, הכרתי באופן שטחי מאוד את סיפורם של אורי ובצלאל אוטנהיימר ואת סיפור הוריהם. בצלאל נהרג כאחד ממפקדי קיבוץ נירים במאי 1948 במלחמת העצמאות, אורי נהרג במצעד שיצא אל עבר גבעת חיים, והורי שניהם נכלאו על ידי הנאצים בשטוטגרט שבגרמניה וסופם במחנות ההשמדה.

אבל אל הסיפור של תמר נחשפתי רק כעת, רק כאשר ילדיה, חבריה וידידים בלהבות הבשן גילו את סיפורם.

תמר, הלא היא תמר ביכלר, נולדה בעיר מרטיין שבסלובקיה. בשנת 1939 עלתה ארצה עם חברת נוער, שהייתה מיועדת לשער הגולן ומקום מושבה בכרכור, בשכונת לקיבוץ להבות, ששכן במקום שבו נמצא היום המוסד החינוכי מבואות עירון שליד עין שמר. עבודה בקיבוץ כמעט שלא הייתה, ותמר מצאה את עצמה מועסקת במשק בית אצל משפחה בגן השומרון. היא ניקתה את הבית, כיבסה, טיפלה באישה חולה וארזה שזיפים עם אב המשפחה.

אורי אוטנהיימר הגיע שנתיים לפני עם גרעין של יוצאי גרמניה, שעבר הכשרה באפיקים, במשמר העמק ולבסוף בעין שמר, כיעד אחרון לפני העלייה לקרקע ל"חיאם-אל-ואליד", שבשיפולי רמת הגולן, מקום יישובה הראשון של להבות הבשן.

על אורי סיפרו כל אלה שהכירו אותו, שהיה יפה תואר ("חביב הבנות" נאנחת מאשה), איש עבודה, אמן בלבו ובידיו (למד ציור אצל יוחנן סימון) ובאופן מיוחד התמחה בנגרות. לאביו היה בית חרושת לדיקטים בשטוטגרט, ואורי הלך בדרכי אביו. בתחילה היה ממקימי בית החרושת לדיקט שבאפיקים וכאן בכרכור, כיוון שלא הייתה עבודה, הציע לייצר מגינים מדיקט לג'ריקנים של הצבא הבריטי, הם קיבלו את העבודה ומצאו מקור פרנסה מצומצם.

מכיוון שתנאי המגורים בהכשרה היו דחוקים ופרטיות כמעט שלא הייתה בם, בנו לעצמם בעלי היוזמה סוכות משאריות הדיקט שנחתך לג'ריקנים. אורי בנה קן אוהבים, כולו עשוי

קשקשי רעפים, יפה להפליא, ועבר לגור בו לבדו, וכשהכיר את תמר עברה היא מקיבוצה לגור איתו בקן זה.

היו אלה ימים של אושר גדול לשניהם, אלא שהאושר, כך דרכו לפעמים, מפנה מקום לקשיים שהולכים ונערמים. תמר סבלה מבעיות קשות בגבה, התקשתה לזוז ואורי נשא אותה על כפיים, סעד אותה, רחץ וטיפל בה כמו בילדה קטנה. אבל אין בכך די, תמר הייתה חייבת לעבור ניתוח בפראג ולהיות מרוחקת ומרותקת, קרוב לשנה בגבס. אורי היה משענתה העיקרית והיחידה בשובה להכשרה.

ב-2.11.45 עלו ראשוני להבות להקמת בסיס להתיישבותם ב"חיאם". אורי יצא עם הראשונים, הוא היה אחראי לבניית הצריפים הראשונים ולהעמדתם על הקרקע. תמר נשארה בסוכה בעין שמר. האם המרחק עשה כבר את שלו? האם נוצר משבר בחיי בני הזוג? על כך חלוקות הדעות. יש הטוענים כך ויש הטוענים אחרת. המחמירים מצביעים על קשר שהלך והתרופף, אבל בארכיון להבות מצאתי יותר ממסמך אחד המראה שהם נחשבו למעשה לזוג נשוי. ומודעת האבל? האם זאת למעשה משמעותה?

בריאיון שקיימתי לפני כמה שנים בלהבות הבשן סיפרה לי מאשה יערי (ז"ל), שבשבת ה-23 בנובמבר, עזב לפתע אורי את המחנה הקדמי שבחיאם ונסע לנתק את הקשר מתמר; גם יהודה מיכאלי (יל"א) מחזיק באותה דעה, ובעדותו חזר כמעט על אותה גרסה של מאשה. אורי לקח לעצמו ("בלי לשאול אף אחד" ! כועס יהודה עד היום), חופשה קצרה, יצא ברגל לכיוון עמיר, משם לכפר גלעדי ואחר ברכב לעין שמר. כשהגיע למקום נתקל בהמולה רבה, וראה משאית ועליה חברים מהקיבוץ והגרעין.

"הבריטים הטילו מצור על גבעת חיים, הם מחפשים עולים חדשים שהגיעו אתמול ארצה, ואנו יוצאים לפרוץ את המצור!" שמע קריאות.

מי הפיץ את השמועה, לא כאן המקום לעסוק בכך, מכל מקום לא איש כאורי יתלבט בסדר העדיפויות של מצפוננו. בלי להגיע לסוכתם המשותפת מיהר לטפס על המשאית ונסע לכיוון חדרה, משם ברגל לעין החורש, וכשנשמעה הקריאה התייצב בשורה הראשונה של הצועדים.

אורי לא חזר מהמצעד, ארונו הובל למחרת על גב משאית לעמיר, משם על עגלת טרקטור ולבסוף על גב החברים ללהבות הבשן. כל הלילה פוצצו וחפרו עד שנכרה הקבר הראשון במשטח סלעי הבזלת מעל הקיבוץ, שאת צריפיו, מעשה ידי אורי, עוד לא הספיק איש לחנוך.

תמר נשארה לבדה; מעולם לא הסכימה לפקוד את קברו של אורי, מעולם לא הלכה לשום לוויה בקיבוץ. וזה, למרות שהייתה חובשת ואחות וטיפלה במסירות רבה בחולים ובפצועים שנפגעו בניסיונם להגן על הקיבוץ החדש במלחמות שעוד יבואו.

בגלל קשיים ביטחוניים הוקם בית קברות אחר בלהבות הבשן, וקברו של אורי נשאר מעל לקיבוץ לצד עוד כמה קברים בודדים.

לימים הכירה את יוסקא, בעלה, התחתנה והביאה לעולם שני ילדים: לבנה קראה בצלאל כי לבן הבכור של הקיבוץ קראו אורי ולבת הראשונה אורית, ואז לא נתנו אותו שם לשני ילדים מאותה קבוצה, ואולי הייתה גם סיבה אחרת – מי יודע.

לאחר מותה השאירה מכתב, ובו ביקשה להיקבר בבית הקברות הישן ליד אורי שלה. שהיה שלה כל ימי חייה. אבל חסד זה לא התאפשר, וכך, גם בלא קשר עין, צופים הם אולי זה על זו, שלמים באהבתם האינסופית והלא ממומשת – אורי ותמר שלו, תמר ואורי שלה.

שוטרת במסגרת השירות הצבאי

מאיה, בתם של נלי ויואב כהן, עשתה את השירות הצבאי שלה במשטרת טייבה, בגלל הקטע של האקשן...

מאיה, מה פתאום שירות צבאי במשטרה, ועוד בטייבה?

זה התגלגל. בגיוס לצבא היתה לי "מנילה" (שאלון העדפות), הלכתי לכמה מיונים אבל בסוף זה לא הסתדר. בהמשך קיבלתי זימון ליום המא"ה (מיון איתור והתאמה) לתפקידים תומכי לחימה שרובם לא דורשים המשך מיונים נוסף. בעקבות אותו יום קיבלתי עוד מנילה שכללה תפקידים אחרים עם האפשרות של שח"ם – שירות חובה במשטרה. סימנתי את זה בעדיפות ראשונה. האמת, חשבתי על חדרה... אבל אמרו לי: לכו לטייבה – לא ידעתי בכלל איפה זה.

זאת אומרת שיש אפשרות להתגייס לצבא אבל לשרת במשטרה?

עקרונית זה מיועד לחיילים עם בעיות ת"ש, או פרופיל לא קרבי. בנות צריכות לבקש את זה בבקו"מ.

בואי נתחיל מהתחילה

הגעתי למחוז מרכז ברמלה, ושם שיבצו אותי לטייבה. לא התווכחתי, כי לא הבנתי מה זה אומר. היום אני יודעת שטייבה זה מוקד פשיעה. בתקופה הראשונה אחרי הטירונות ישבתי בתחנת המשטרה בטייבה, בבגדים אזרחיים. הייתי "עציץ", אחת שלא עושה שום דבר, פשוט הסתכלתי ולמדתי. לא יצאתי מהתחנה, כי לא הייתי עדיין מוסמכת, אז עזרתי ליומנאי בעיקר. יצאתי לקורס שח"ם, חודש בבית הספר לכושר מבצעי בחבצלת, כולל מטווחים, קרב מגע וכושר גופני – מחנה ליד הים, חדר אוכל – ממש תנאים טובים. כל יום חמישי נסעתי הביתה, כמו צבא. רוב המשתתפים היו בנות. לאחר שבוע מנוחה בבית, יצאתי למלמ"ש – מרכז ללימודי משטרה בשפרעם, לשלושה וחצי חודשים. שם בעצם למדנו להיות שוטרים, הבנו מה הסמכויות שלנו וכיצד לטפל באירועים. בסיום הקורס קיבלנו דרגת רש"ט – רב שוטר, המקביל לרב"ט. משם חזרתי במרץ ליחידה בטייבה, לסיורים. לאחר מספר חודשים בסיור העבירו אותי לאק"ם – אגף קהילה משטרה, לעבודה עם מתנדבים. שלושה חודשים ישבתי בבסיס מתנדבים בבת חפר, הפעלתי סיורים ושאר פעילויות, בעיקר עניתי לתלונות על הפרעות מנוחה בסופי שבוע... זה לא התאים לי, ביקשתי לחזור לסיור. שם שירתתי עד סוף השירות.

מה ראית בטייבה?

ראיתי עולם שלישי, מערב פרוע ממש. הם חיים בתת רמה, לא רוצה להגיד גטו, אבל סימטאות, ואת רואה את התנאים; כשירוד גשם נוצר אגם באמצע הכביש ואי-אפשר לעבור עם המכונית, ובאוויר כל הזמן ריח שריפה, כי הם שורפים את הזבל שלהם. אבל דווקא חלק מהבתים מפוארים, ממש ארמונות גם מבפנים. יש להם קצת מרכזים קהילתיים, סופרמרקטים, קאונטרי, חדר כושר, מסעדות, בתי קפה. בטייבה יש אירועים מטורפים, ירי, שוד, מקרי רצח. זה באמת עולם שלישי, אי-אפשר להסתובב לבד ברחובות.

מה קורה בסיורים?

מסתובבים בניידת, מטפלים באירועים שמתקבלים. אני לא לבד, תמיד עם שותף. אם למשל מתקבלת ידיעה על אירוע של שוד, אנחנו מגיעים מיד – לרוב לא מצליחים לתפוס אותם על חם. את ההודעה על אירוע חריג אנחנו מקבלים לרוב דרך המודיעין שלנו, או דרך מד"א. רוב התושבים לא מתקשרים ל-100 ומודיעים, נגיד, שבוצע ירי על מישהו... אין להם אמון במשטרה הישראלית והם גם מפחדים מהכנופיות. אנחנו באים בכוחות מתוגברים, ניידות, אנשי מג"ב ועוד יחידות.

מגיעים למקום, רואים מה קרה, סוגרים זירה, בודקים אם יש מצלמות – אנחנו מתורגלים, אלה אירועים שחוזרים על עצמם. אני רושמת פרטים ראשוניים, לוקחת עדויות, מאבטחת. במקרה שיש פרטים על החשודים או על הרכב שבו נסעו, מיד מפיצים אותם לכל התחנות, ואז מציבים מחסומי אזעקה בכל האזור. זה עניין די קבוע, אני כבר לא מתרגשת. תפקיד סיור בטייבה זה הרבה מעבר לסיור, אתה מתגבר גם תחנות אחרות, בעיקר את מרחב דוד שבירושלים העתיקה. יצא לי להיות גם בהפגנת המיליון בתל אביב. יש לי רישיון לניידת, ואני עושה הרבה הסעות – הבאתי חומרי חקירה מהמרחב בכפר סבא, הסעתי שוטרים הביתה ואפילו הסעתי עצורים – לא לבד, תמיד עם עוד שוטר, הוא יושב ליד העצור בתא נעול מאחור. היו לי המון הסעות עצירים לכלא הדרים, ובתי כלא נוספים.

בסיורים לרוב לא הייתי נהגת, אני עקרונית המאבטחת, אדם שני בניידת, עם חגור סייר, תרסיס פלפל – כמו גז מדמיע – אזיקים, מכשיר קשר, אקדח ורובה אם 16. אומנם זה כבד, אבל מתרגלים. הרגשתי יותר בטוחה עם הרובה. אגב, המרחב כולל גם יישובים יהודיים – כוכב יאיר, צור יגאל, קיבוץ בחן, בת חפר ואזור זמר, שהם הרבה יותר מסודרים ושקטים. יש לנו גם מתנדבים מהמגזר עצמו, הכרתי אותם, שתינו קפה והם אירחו אותנו בבתים שלהם.

בטייבה היו מקרי רצח?

היו מספר מקרים, אפשר לשמוע על כך בחדשות, לא מזמן עשו כתבה בחדשות ערוץ 2 על טייבה. לרוב האמבולנס כבר מפנה את הגופה לפני שאנחנו מגיעים. יש בלגן, התקהלות של מאות אנשים, ואם יש גופה אז הבלגן עוד יותר גדול. זה אירוע ארוך שיכול להימשך מספר שעות, מחכים לחוקרי ימ"ר, למז"פ. באירוע כזה הרבה בכירים מגיעים, אפילו המפכ"ל הגיע יום אחד.

את מכירה היום אנשים בטייבה?

אני מכירה פחות או יותר את הפרצופים שחוזרים על עצמם, לא יותר. יש לא מעט מגיעים עם האוכלוסיה, למשל כשרושמים דוח תנועה. רובם מדברים עברית, הזקנים פחות. אין בנות מהכפר בתפקידים שלנו, רק יהודיות. בסיור יש גם שוטרים מכפרים ערביים בצפון הארץ, נוצרים ודרוזים.

איפה ישנת?

בבית. זה שירות של יומיות. מסיימים משמרת ונוסעים הביתה. בדרך לשם הייתי צריכה להגיע לצומת הרואה, שזו בעיה בפני עצמה – לרוב ההורים מקפיצים – ומשם לבית-ליד, שם יש הסעות של תחנת טייבה בשעות מסוימות. בעשר בערב, בסיום משמרת צהריים לוקחים אותך עד הבית, וגם בסופי שבוע. בתחנה יש ארוחת צהריים וערב לעובדים, האוכל לא לגמרי אכיל... אוכלים בבית או קונים משהו.

לפי דעתך, למה יש בטייבה הרבה פשע ואלומות?

יחס הממשלה לאוכלוסיה הערבית, חוסר התמיכה והיחס המפלה הביא אותם לרמת חיים ירודה. הכנופיות משתלטות על הכפרים ומדרדרות אותם לפשיעה. את שואלת מישהו בכפר מי עשה לך את זה: לא יודע, לא ראיתי. הוא מפחד. לא משתפים פעולה איתנו. אני לא רואה שמשהו ישתנה אם לא יכניסו לשם הרבה יותר כוחות. הלוואי שהיו יכולים להכניס לשם את צה"ל, הרי הם שודדים אותנו, פורצים לבתים, גונבים מכוניות. ראיתי הרבה פעמים את המכוניות הגנובות נכנסות לטייבה ונעלמות. היו מקרים שכן מצאנו את המכונית, בעקבות מידע מאיתורן – אבל לרוב בלי הנהג. במשמרת האחת לפני האחרונה שלי נסענו על הכביש הראשי 444, והבחנו בשתי מכוניות, אחת גנובה, והשנייה של המוביל, מישהו מהאזור. אחריהם נסע צוות אתגר. מיד הצטרפנו למרדף, אך איבדנו אותם מהר ועקבנו אחרי סימני הגלגלים שנראו בתוך טייבה. לאחר מספר דקות אתגר בישרו לנו כי הם מצאו את המכונית הגנובה, ללא הנהג.

היה לך מעניין?

בכללי כן. מעניין וקשה – יש שלוש משמרות, עשיתי הרבה פעמים משמרת לילה ומיד אחריה משמרת צהריים, וזה קשה. הרבה חוסר שינה ומתח, אבל למדתי הרבה, יצאתי מהבועה של הקיבוץ. עולם אחר. את לומדת להתמודד ולטפל באירועים שונים, אוכלוסיה אחרת. זה תפקיד עם המון המון אחריות על הכתפיים, אחריות וגם כוח שצריך לדעת כיצד ומתי להשתמש בו. צריך לדעת להפגין יחסי אנוש ורגישות, כי כמובן הטיפול של המשטרה הוא לא רק בפושעים, אלא גם באנשים נורמטיביים ואנשים שנפגעו עקב אירוע כזה או אחר. קיבלתי דרגת סמל שני, מקביל לסמלת. מקבלים את זה שנה אחרי סיום הקורס. קיבלתי גם תעודת הערכה על אירוע שריפה בזמר – פינינו אנשים מהבתים, עד שהגיעו מסוקי כיבוי והשתלטו על האש.

היום את מתייחסת בצורה אחרת למושג ערביי ישראל?

כן, נראה לי שלפני שהגעתי הייתי יותר בעדם, עכשיו הדעה שלי מאוד השתנתה. לא מסמפתת אותם במיוחד, אין לי בעיה להגיד את זה. היה לי קשה עם ההבנה שזאת האוכלוסייה. אתה רואה שם את השנאה שלהם בעיניים, בעיקר בילדים. הם שונאים אותנו, בעיקר את המשטרה. היו הרבה מקרים של זריקות אבנים על ניידות משטרה, בעיקר מהגשר אך לא רק. היום אני פחות תמימה, זה בטוח, כל אשליה שהייתה לא קיימת. את מפתחת חוש של חשדנות.

מה אמרו בנות מהכיתה על השירות הזה שלך?

אני לא כל כך בקשר עם הכיתה. החברים שלי לא אהבו את התפקיד שלי, יותר משום שעבדתי בסופי שבוע... כל סוף שבוע אני עובדת, או שישי או שבת או שניהם, וזו בעיה שאתה לא יכול לצאת לבילוי ביום שישי כי אתה עובד משמרת בוקר בשבת.

ילדה בת 19 מסתובבת בטייבה, מוקד של פשע – מה אמרו ההורים?

הם לא אהבו את זה, כל הזמן פחדו, אבא תמיד אמר: תישארי בבית, תגידי שאין לך כוח למשמרת.

חשבת ללמוד בכיוון הזה, למשל מזרחנות?

לא, זה לא מושך אותי. נמשכתי לשירות הזה בעיקר בגלל הקטע של האקשן – במיוחד כי הייתי בטייבה.

חוויות מיוחדות?

יום אחד התקבלה ידיעה על אירוע ירי בבית, אני ועוד שוטר קבע ניגשנו לשם: את עולה במדרגות, שומעים רעש וצעקות, הלב מתחיל לדפוק, אדרנלין, אומרים לנו בקשר להיזהר. היינו רק שנינו, אני והאיש קבע שאיתי. הרגשתי שיכול להיות מצב של סכנת חיים, האם 16 שלי כבר היה מוכן. בסופו של דבר לא היה שום ירי, רק מהומה גדולה בבית. יהיה לי מעניין למצוא עבודה בתחום הזה, אולי כמאבטחת. זו עבודה מועדפת, יש לי ידע בתחום.

שמעה ורשמה דינה רמגי

חג אורים שמח לכל בית גבעת חיים!

את החג חגגנו ביום רביעי בטקס חגיגי ומדליק בחדר האוכל. כל הפרטים, התודות, הברכות והסיכומים – בעלון הבא.

ביום שני, 26 בדצמבר, יתקיים כמתוכנן סיור חנוכיות בירושלים. ההרשמה לסיור נסגרה, המשתתפים יקבלו לתאי-הדואר מכתבים, בהם כל הפרטים על הסיור, שעת יציאה מעודכנת ועוד.

ובאוירה חגיגית וחורפית זו, אנו שמחות להכריז על אירוע חורף נוסף שיערך בקרוב:
פסטיבל החמין הראשון!

בסיר גדול על אש קטנה מתבשלים כל הלילה טעמים וניחוחות, הריח ממלא את הבית ואת הלב, ובצהריים כשמסירים את המכסה – הקטניות, הבשר, הביצה ותפוח האדמה מוגשים חמים וחומים לצלחת גדולה... ומה נותר לנו מלבד ללקק את האצבעות?...

"פסטיבל החמין" הוא אירוע חדש, שנולד בהשראת המאכל החורפי המפורסם. אנו נערוך תחרות סירים בין המשפחות. המשפחה שתביא את סיר החמין הכי טעים, הכי מרגש, הכי מקורי (המרכיבים לבחירתכם, ואפשר גם חמין צמחוני!) – ממש כמו במאסטר שף – תזכה בפרס מפנק ואיכותי בסך 1000 ₪. שווה ומומלץ להשקיע ולהביא אלינו את הטעם המשפחתי הכי-הכי שלכם!

האירוע יתקיים בצהרי שבת ה-14 בינואר 2012 במועדון לחבר. (על השעה המדויקת תבוא הודעה). במקרה של גשם, נעבור לשטח המקורה שמתחת לחדר האוכל.

ומה עוד בתוכנית? הפעלות כייפיות לילדים, שוק בסגנון גראז'-סייל לממכר חפצים יד-שנייה ועוד, זלילת חמין ומפגש משפחות.

משפחות או יחידים שרוצים להשתתף בתחרות ולהתמודד על הפרס, מוזמנים להירשם בחדר האוכל (ההרשמה תתחיל בקרוב). כמו כן תתקיים הרשמה לגראז'-סייל, למי שמעוניין לקחת חלק ולמכור חפצים או בגדים יד-שנייה. ניתן כמובן גם לפנות אלינו, לפרטים נוספים.

שיהיה לכולכם חג שמח, מתוק וטעים, ובאוירת החג – שגם יהיו לנו המון ניסים!

ענבר וחגית

מלך טוב

ליואג ומלנאני קונסקר

להולצת הבת שחר

ברכות לסבתא יהודית וסבא אריה

ולכל המשפחה

תג אורים שמחה

